

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 7. oktoober 2016
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2012/0179 (COD)

11625/16
ADD 1

PECHE 292
CODEC 1139

NÕUKOGU PÕHJENDUSTE KAVAND

Teema: Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU määrus, millega kehtestatakse eritingimused süvamere kalavarude püügiks Kirde-Atlandil ja sätted kalapüügiks Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2347/2002

– *Nõukogu põhjenduste kavand*

I. SISSEJUHATUS

1. Euroopa Komisjon esitas 19. juulil 2012. aastal nõukogule ja Euroopa Parlamendile kõnealuse ettepaneku.¹ Ettepaneku eesmärk oli ajakohastada kehtivat määrust, kehtestades süvamere kalavarude püügiks eritingimused.²
2. ELi sisese ja ELi välise kalanduspoliitika töörühm vaatas 2014. aasta jaanuarist 2015. aasta novembrini kõnealuse ettepaneku põhjalikult läbi.
3. Euroopa Parlament hääletas oma esimese lugemise seisukoha üle 10. detsembril 2013.³
4. Pärast seda, kui töörühm oli parlamendi muudatusettepanekud läbi vaadanud, võttes arvesse ka uue ühise kalanduspoliitika⁴ põhimõtteid, koostas eesistujariik Luksemburg kompromissteksti, mis on esitatud dokumendi 5803/5/14 kolmandas veerus ja mis sisaldab dokumendis 15306/15 esitatud tehnilisi ajakohastusi. Selle teksti kiitis heaks alaliste esindajate komitee 11. novembril 2015 ning selle alusel sai eesistujariik volitused pidada läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga.
5. Pärast Luksemburgi eesistumise ajal 17. novembril 2015 toimunud kolmepoolset kohtumist ning Madalmaade eesistumise ajal 26. aprillil, 25. mail ning 14. ja 30. juunil 2016 toimunud edasisi kolmepoolseid kohtumisi saavutati parlamendiga esialgne kokkulepe.
6. Euroopa Parlamendi kalanduskomisjoni esimees teatas 13. juulil 2016 kirja teel COREPER I eesistujale, et kui nõukogu edastab Euroopa Parlamendile õiguskeeleliselt viimistletuna ametlikult oma kokkulepitud seisukoha, siis soovitab ta parlamendi täiskogul nõukogu seisukoha teisel lugemisel muudatusteta heaks kiita.

¹ Vrd dok 12801/12.

² Määrus (EÜ) nr 2347/2002.

³ Vrd dok 17452/2013.

⁴ Määrus (EL) nr 1380/2013.

7. Alaliste esindajate komitee kinnitas 20. juulil 2016 lõpliku kompromissteksti eesmärgiga jõuda kokkuleppele.⁵

II. EESMÄRK

8. Ettepaneku eesmärk oli kehtiva määruse põhielementide (kalapüügilubade kord, andmete kogumine, püügikoormuse seire ja kontroll) ajakohastamine ja parem keskendatus, aruandekohustuste lihtsustamine ning korra täiendamine meetmetega, et vähendada süvamerepüügi mõju ökosüsteemile („kalapüügi jalajälje“ mõiste ning põhjatraaliga püügi järkjärguline kaotamine).

III. NÕUKOGU ESIMESE LUGEMISE SEISUKOHA ANALÜÜS

A. Üldist

9. Nõukogu seisukohas kiidetakse komisjoni ettepanek enamjaolt heaks selles osas, mis puudutab kalapüügilubade korra ajakohastamist, konkreetsete andmete kogumise ja registreerimise paremini vastavusseviimist üldise andmekogumisraamistikuga, aruandluse lihtsustamist ja kontrolli käsitlevate sätete läbivaatamist. Nõukogu lisas siiski paindlikkuse elemendid, et vähendada halduskoormust ning vältida ebaproportsionaalseid meetmeid (vt nt nõukogu ettepaneku artikli 5 lõiget 6, artikli 6 lõiget 2, artikleid 10, 12 ja artikli 13 lõiget 2). Lisaks jättis nõukogu välja ettepaneku vabatahtlikud sätted püügikoormuse haldamise kohta, pidades silmas ühise kalanduspoliitika reformi raames kehtestatud uusi haldamispõhimõtteid, sh lossimiskohustuse kehtestamist.

⁵ Vrd dok 11141/16.

10. Pidades silmas ühise kalanduspoliitika reformi, mis jõustus alles 1. jaanuaril 2014 pärast parlamendis toimunud hääletust parlamendi esimese lugemise seisukoha üle, ei saanud nõukogu nõustuda teatavate Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega, mille eesmärk oli minna kaugemale ühise kalanduspoliitika uutest süvamerepüügi põhimõtetest (nt muudatusettepanekud 36 ja 37 püügivõimsuse haldamise kohta, muudatusettepanekud 65 ja 66 püügipiirangute kohta, muudatusettepanek 71 süvamere liikide lossimiskohustuse kohta), või sõnastada ümber teatavaid ühise kalanduspoliitika elemente (muudatusettepanek 119 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist saadava toetuse kohta).
11. Komisjoni ettepaneku muutmist silmas pidades tugineb nõukogu parlamendi muudatusettepanekutele „kalapüügi jalajälje“ kohta (muudatusettepanekud 4 ja 55) ning selliste alade kindlaksmääramise kohta, kus esinevad või tõenäoliselt esinevad ohualtid mereökosüsteemid (muudatusettepanekud 42 ja 56). Komisjoni ettepanek kaotada süvamerepüügi puhul järkjärguliselt põhjatraaliga püük, mida parlament ei olnud esialgsel kujul heaks kiitnud (vt muudatusettepanek 62), asendati kolme eriarvamuse ühtlustamise tulemusel koostatud nõukogu seisukohas teatava sätete kogumiga (põhjatraaliga ei tohi ELi vetes ja kaitse eesmärgil süvamere ohualdiste mereökosüsteemidena määratletud vetes püüda sügavamal kui 800 meetrit; väljaspool püügialasid toimuva katsepüügi suhtes kehtestatakse ranged tingimused („jalajalg“), millega kaasnevad nõuete rikkumise korral asjakohased sanktsioonid; vaatlejate kohaloleku tõhustamine ning ohualdiste mereökosüsteemide võimalikkusele viitavaid liike käsitlevad aruandekohustused; määruse mõju üksikasjalik hindamine nelja aasta pärast).

B. Konkreetsed elemendid

12. Kolmele institutsioonile valmistas erilist muret küsimus vaatlejate kohalolekust süvamereliikide püügiga tegelevate kalalaevade puhul. Selleks et tasakaalustada parlamendi huvi süvamereliike ja püügivahendite mõju käsitlevate kiiresti arenevate teaduslike teadmiste vastu nõukogu huviga kohaldada standardseid kohalolekuparameetreid ja vältida ühe püügipiirkonna eelistamist teiste ees olukorras, kus inimressursse napib, saavutati kompromissi, mis näeb ette vaatlejate kohaloleku 20 % ulatuses ja mis on kohustuslik laevadel, mis püüavad süvamereliike põhjatraalide või põhja kinnitatud nakkevõrkude abil (nõukogu seisukoha artikkel 16). Selle protsendimäära võib pärast komisjoni taotlusel teostatud teaduslikku hindamist kaasotsusmenetluse käigus üle vaadata.
13. Parlamendi ja komisjoniga toimunud kontaktide käigus sattus vaidluse alla määruse geograafiline kohaldamisala. Parlament toetas eeskätt uue korra laiendamist Kirde-Atlandi rahvusvahelises vetes tegutsevatele ELi kalalaevadele, mida reguleeritakse Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) meetmetega. Nõukogu ei pooldanud seda lähenemisviisi, kuna talle tegi muret samas piirkonnas erinevate eeskirjade kohaldamine ja NEAFCis väljatöötatud konkreetne majandamisalane lähenemisviis, ning juhtis tähelepanu erinevatele kalapüügitaavadele. Kompromissi võiks leida, kui valikuliselt laiendada vaatlejate kohalolu käsitlevaid eeskirju nii, et need hõlmaksid NEAFCi vetes tegutsevaid ELi kalalaevu (nõukogu seisukoha artikli 16 lõige 5), kehtestades seeläbi standardi, mis on kõrgem praegu rahvusvahelisel tasandil kohaldatavast. Lisaks nõustub nõukogu jätkuvalt kohaldama NEAFCi vetes toimuva tegevuse suhtes algse turulepääsu määruse sätteid määratud sadamate, teavitamiskohustuse ja kalapüügiloa kohta (nõukogu seisukoha artikli 20 lõige 3).

14. Lõpuks nõustub nõukogu oma seisukohas hindamiselementide paketiga (artikkel 19), mis peaks kaasa tooma üksikasjaliku ülevaate olemasolevatest ja uutest meetmetest ja nende sobivusest varude pikaajalise säilivuse tagamisel, ohualdiste mereökosüsteemide väiksema mõjutamise ning paremad teaduslikud teadmised.

IV. KOKKUVÕTE

15. Nõukogu võttis oma seisukoha koostamisel täiel määral arvesse komisjoni ettepanekut ja Euroopa Parlamendi esimese lugemise arvamust.
-